

Predikatie over Zondag 23 H.C.
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Vrije Oud Gereformeerde Gemeente
Aalburg – 6 mei 2012

Zingen Psalm 34 : 6.

Geloofsbelijdenis: Twaalf Artikelen.

Zingen Avondzang : 7.

Schriftlezing 1 Korinthe 1 vers 17 t/m 31

17 Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.

18 Want het woord des kruises is wel dengenen die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods.

19 Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik tenietmaken.

20 Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?

21 Want nademaal in de wijsheid Gods de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking zalig te maken die geloven.

22 Overmits de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;

23 Doch wij prediken Christus den Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid,

24 Maar hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken, prediken wij Christus, de Kracht Gods en de Wijsheid Gods.

25 Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen, en het zwakke Gods is sterker dan de mensen.

26 Want gij ziet uw roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen.

27 Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen;

28 En het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, teniet zou maken;

29 Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

30 Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing;

31 Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere.

Votum.

Gebed.

Zingen Psalm 27 : 3 en 7.

Aan de orde van behandeling is in deze middag Zondag 23 van de Heidelberger Catechismus, de vragen en antwoorden 59 t/m 61. Daar lezen wij in het leerboekje van de kerk van de Reformatie:

59. Vr. Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft?

Antw. Dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben, en een erfgenaam des eeuwigen levens.

60. Vr. Hoe zijt gij rechtvaardig voor God?

Antw. Alleen door een waar geloof in Jezus Christus; also dat, al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt dat ik tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden heb, en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben, nochtans God, zonder enige verdienste mijnerzijds, uit louter genade mij de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus schenkt en toerekent, evenals had ik nooit zonde gehad noch gedaan, ja, als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht die Christus voor mij volbracht heeft, zoverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem.

61. Vr. Waarom zegt gij dat gij alleen door het geloof rechtvaardig zijt?

Antw. Niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs Gode aangenaam ben; maar daarom, dat alleen de genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus mijn gerechtigheid voor God is, en dat ik die niet anders dan alleen door het geloof aannemen en mij toe-eigenen kan.

Om met de hulpe des Heeren en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest stil te staan bij drie gedachten.

1^e. De baten van het geloof.

2^e. De rechtvaardigheid van het geloof.

3^e. De kracht van het geloof.

Gemeente, Zondag 23 is de eerste Zondag in het stuk van de rechtvaardigmaking. De rechtvaardigmaking is een stuk dat al Gods uit-

verkorenen beleven zullen. Ze zullen leren rechtvaardig voor God te zijn. Rechtvaardig voor God 'gemaakt' te zijn. Ze zullen leren dat ze leven en sterven op kosten van een Ander. Er ligt niets in hen, maar alles ligt buiten hen, in de Heere Jezus Christus. En weet u, dat volk, dat rechtvaardig gemaakt is door God, dat is het er van harte mee eens dat er in hen niets is. Dat is één van de toetsen voor deze middag, of ge in het ware, zaligmakende geloof zijt. Of je een streep hebt moeten halen door alles wat van jezelf is?

Daar in de gemeente te Korinthe waren allerlei strijden aan de gang. Ze waren het met elkaar niet eens. "Door wie ben jij gedoopt? Hoe is het bij jou gegaan?", enzo. En dat nam elkaar dan niet over, weet u wel. Maar de apostel zegt in vers 24 van 1 Korinthe 1: "Maar hun die geroepen zijn". Weet je wat dat is? Die "hun" zijn allemaal één geworden in het liggen op de grote hoop van de verlorenen. Dat zijn allemaal mensen die omgekomen zijn. Die zichzelf op de vuilnisbelt hebben zien liggen. En er is geen onderscheid hoor, tussen Jood en Griek. Want er staat: "Hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken". Die nu van zichzelf geen enige verwachting meer hebben. Die voor God nooit meer kunnen bestaan, in der eeuwigheid niet.

Nou ja, misschien is er vanmiddag nog wel zo één. Dat zou kunnen. Een Jood of een Griek, dat doet niet ter zake. Of je het nu met de werken der wet, of met je verstand, met je redenen, met je kunnen, met je kracht hebt willen proberen om voor God te bestaan, maar aan een end gekomen. Want beiden, Joden en Grieken, die hebben allebei één naam gekregen. Als je onder die roeping ligt, dan krijg je de naam van zondaar in te leven en te kauwen. Daar word je het ook mee eens. Dan zeg je: "Wat de Heere in Zijn Woord over mij uitsprekt en vonnist, dat is rechtvaardig". Zo is de werkelijkheid, de realiteit. Als de vuilheid van je hart je geopenbaard wordt, als je moet gaan rondturen in die verborgen schuilhoeken van je bestaan. Als er in de wereld en in de godsdienst niets meer is. Want weet je wat het is? Die uitdrukking kent u wel. Dat nu een ronde wereld, of het nu werelds of kerkelijk is, dat maakt allemaal weinig uit hoor. Maar dat nu een ronde wereld een driehoekig hart nooit vervullen kan. Er blijven altijd lege plekken over. Want alleen een drie-enig God kan een driehoekig hart vervullen. We zijn van God af gevallen, en waar we ons ook mee op de been houden: alleen God kan ons werkelijk verzadigen.

Nou, daar liggen ze dan op die hoop, hun die geroepen zijn. Geroepen door God, dat betekent: ingetrokken in Zijn oordeel, in Zijn gerechtigheid, in Zijn vonnis. Geroepen, dat betekent "voor de dag gekomen met heel d'r puinhoop, met heel d'r verloren bestaan". Hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken. Of je nu een kapitalist

hebt of een bedelaar, of je nu een Chinees hebt of een neger, of je nu een Indiaan hebt of een Hollander. Dat maakt geen enkel verschil. Geroepen, dat betekent: op hetzelfde plekje komen. Geroepen, dat betekent: door de knieën gaan voor God. Geroepen, dat betekent: verloren gaan, omkomen.

Nou ja, dat kun je weten. Toch?! Dat kun je toch vanmiddag weten, of dat in je leven gebeurd is?! Of je bent vastgelopen, doodgelopen, klem gelopen. Of je in de greep wordt gehouden onder Gods rechtvaardig oordeel. Dat kun je weten toch?! Of kun je nog door gaan? Is er nooit een ogenblik in je leven aangebroken, dat het op leven of dood niet meer verder kon? Is het in je leven gebeurd, zomaar een beetje plat gezegd, dat het was: er op of er onder? Heb je zo'n ogenblik in je leven gehad, dat je zeggen moest: "Als God toen niet had ingegrepen, dan was ik tot in eeuwigheid een prooi van de hel geweest"? Versta je dat? Weet je daar iets van?

De apostel zegt: "Maar hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken". Geroepen uit het duister tot Gods licht. Maar weet je, als ze uit het duister geroepen worden, dan brengen ze de duisterheid uit d'r eigen bestaan mee. En die duisterheid van d'r eigen bestaan, die viel in de duisternis nog wel mee. Maar in Gods licht wordt die duisternis zo walgelijk, dan wordt je hart zo vuil, dan wordt je bestaan zo bezoedeld. Ja, dat was het allang, maar het in te moeten gaan leven, het te moeten kauwen, het thuis bezorgd te krijgen. Uit u geen vrucht meer in eeuwigheid. Dat is dat woord wat zo vaak wordt aangehaald. Maar dat wordt gekauwd in die gang. Dat wordt beleefd. Geen vrucht meer. Het is hopeloos verloren. Of niet? De werken der wet zaligen niet meer. Je keuze doet het ook niet meer trouwens. Je kunt ook met die vrijdenkige theologie van vandaag niet meer mee. Die zegt: "Joh, je moet het maar aannemen. Als je nu eens kiest voor Jezus. Als je het nu eens gewoon gelooft, dan is er toch niets aan de hand! Je moet gewoon "amen" zeggen op de beloften uit het Woord". En je zegt: "Ik kan nergens meer "amen" op zeggen, dan alleen maar op mijn eigen schuld en op mijn eigen vonnis, en op Gods gerechtigheid". Dat!

Hun die geroepen zijn, gehaald in de lichtkring Gods. Dat betekent: afgekapte handen en geen kunnen en geen mogelijkheden meer, geen lopen en willen is meer bij ons. God te voet te vallen.

Hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken, prediken wij, zegt de apostel. Kijk, daar heb je nu het punt. Daar ligt het grote verschil. Wij verkeren allemaal onder de prediking van het Woord. In ons land zijn er nog velen die zondags naar de kerk komen. Dat is natuurlijk allemaal een mooie en goede zaak, enzo. Tenminste, dat ligt dan aan de leer. Dat is ook zo. Maar vooruit. Die worden nog gebracht

onder de prediking van het Woord. Maar weet u, je gaat in je leven door in je eigen gang. De Naam van Jezus wordt hooguit een vrome saus over je bestaan, om jezelf te handhaven.

Maar hier gaat de apostel aanwijzen wie nu werkelijk Jezus Christus gepredikt krijgt. Dat betekent: voor wie de Persoon van Jezus Christus open gaat in de prediking van het Woord. En dat niet alleen. Voor wie die Persoon van Christus het enige Redmiddel nog is, en die er op gaat wachten, ja, uitziend wachten, verwachtingsvol wachten totdat Hij wordt toegepast, die Middelaar van het genadeverbond van God.

Hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken, prediken wij Christus. Christus, dat betekent Gezalfde. Hij Die van God de Vader tot dat Priesterwerk is toebereid. Hij Die in de wereld gekomen is om Zichzelf te geven als een Losprijs voor velen. En Hij Die Priester is en gaven tot der mensen troost uitdeelt van Zijn eigen bloed- en kruisverdiensten. De levende Jezus past de gestorven Christus toe. Zo is het eigenlijk. Gestorven om onze zonden, opge-wekt om onze rechtvaardigmaking. Hij is het Die door de kracht van Woord en Geest rechtvaardigt voor God.

Die puinhoop, die onrechtvaardigen, die geen kant meer op kunnen, die krachteloos zitten en met al d'r wijsheid en al d'r vermeende kennis zijn vastgelopen, en die zichzelf als een dom en onwetend beest, een onvernuftig beest voor God hebben moeten wegzetten. Zulken prediken wij Christus, de Kracht Gods. Zie je dat? De Kracht Gods in het leven van krachtenlozen mensen, waar het nog van de andere kant moet gaan komen, waar God moet ingrijpen of het is verloren. Deze Jezus Christus is de Kracht Gods, Die in dat dodelijkst uur op leven en dood het is Die ingrijpt, zaligmakend ingrijpt. En de Wijsheid Gods. Wijsheid van God omdat dit de weg van God uitgedacht is om verloren zondaren weer te brengen tot het leven en tot de erfenis van de Kerk. Jazeker!

Hun die geroepen zijn, beide Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods en de Wijsheid Gods.

Is er vanmiddag een geroepene in de kerk? Dat zou kunnen. Die met de hele klem en de hele onmogelijkheid van zijn bestaan hier naar toe gekomen is, die het niet meer weet en die zegt: "Ik tob al jaren", of: "Ik tob al een week", "Ik tob al een uur", dat kan ook. God is daar vrij in hoe lang dat duren moet. Het is niet zo'n best teken hoor, als je lang onder de wet verkeert. Dat verklaart alleen maar de hardigheid van je eigen hart, dat de Heere vele slagen nodig acht om je te verbreken en te verbrijzelen onder Hem. Bij deze Paulus was het drie dagen. Toen is hij overal doorheen gezakt en neer gevallen op dat enig Fundament Dat gelegd is.

Zit hier een geroepene? Weet je waar je dat aan kunt weten? Dan zeg je: "Voor mij kan het nooit meer". Daar kun je dat aan weten. Dan zeg je: "Ik ben verloren, het komt nooit meer goed". Daar kun je dat aan weten. Dat is een mens die zegt: "Als God niet ingrijpt, nee, dan wordt het nooit meer wat".

Is er nog een mens...? Het kon wel wezen dat je ze vandaag niet zoveel meer ziet. Dat zou kunnen. Maar daar moet je niet te snel mee wezen. Er kan in het verborgene ook heel wat doorstreden worden. Maar er kunnen mensen zijn, dat is ook een kenmerk, die lopen te sterven over de wereld. Die lopen met de dood en de eeuwigheid in d'r ziel. Er moet wat opgelost worden. Dan heb je geen antwoord meer op de vraag des Heeren. Dan heb je geen antwoord meer op de eis des Heeren: "Betaal", als de Heere je de rekening presenteert, de schuldbrief. Dan kun je niets meer inbrengen. Daar wordt het hopeloos aan onze kant. Maar waar het hopeloos is, wordt het hoopvol aan Gods kant. Prediken wij Christus. Voor dezulken is de prediking van Christus het enige Redmiddel. Voor dezulken is de prediking van Christus in zichzelf al zaligheid. Ja, zo zeg ik het. Dan ga je straks met lege handen de kerk uit en met een onverzadigd hart. En toch, en toch heeft je ziel opgehoord. Toch is je ziel een weinig verkwikt geworden. Toch heeft je ziel "amen" gezegd, de weg Gods goedgekeurd en het Middel Gods toegezongen: "Gij zijt het alleen".

Wordt er nu een verlangen in je hart wakker? Dat je zegt: "Mensen, dat zou nu mijn grootste geluk van de wereld zijn, als die Christus, Die hier nog door de apostel gepredikt wordt aan de geroepenen, toegepast zou zijn aan mijn eigen hart". Is er een mens die daarover in de war zit: "Hoe kom ik ooit met God verzoend?"

Zo begon de apostel. Daar zijn we begonnen te lezen. "Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen". Welnee. Nee, daar waren mensen in de gemeente te Korinthe, die legden hun grond in d'r doop. Nou ja, die zie je vandaag ook. Die zeggen: "Wij zijn gedoopt, toe maar. Je kunt door gaan, je kunt feesten, dat maakt allemaal niet uit, want wij zijn gedoopt, wij horen bij het verbond", enzo. Dat verbonds-automatisme, dat zat er toen ook al in. Dat wil de mens graag, omdat de mens zichzelf zoekt te handhaven. Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen. Dat betekent: niet in de eerste plaats gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen. Niet met wijsheid van woorden. De zaak mag niet opgepoetst worden en tot een wetenschap verheven worden, zegt de apostel. Dat is ten strengste verboden. Opdat het kruis van Christus niet verijdelde worde. Wat betekent dat? Je zou toch zeggen: "Hoe schoner die rede, die predikatie in elkaar zit, hoe meer het toch is ter ere

Gods!” Nee, zegt de apostel, nee. Weet je hoe die prediking moet zijn? Die moet nu eigenlijk wezen zo ruw als het kruis van Christus. Zo moet het eigenlijk zijn. En daar hebben de Joden en de Grieken met d'r eigen godsdienst en met d'r eigen verhevenheid, staan te lachen om dat kruis. En de Kerk vindt daar d'r zaligheid in.

Je zou zeggen: “Waarom bid je niet voor een gouden af-god? Dat is tenminste nog goud”. Maar het volk van God leert knielen aan dat kruis van dat woeste hout waar Christus in Zijn naaktheid gehangen heeft, omdat daar ten volle wordt geopenbaard wat de zonde te weeg gebracht heeft, wat onze schuld is. Er is in deze wereld niets schoons meer. Nee, het is alles zo besmet en bezoedeld. En dat kruis van Christus laat het zien waar onze val ons gelaten heeft. En juist op dat kruis van Golgotha heeft God getoond wat Zijn genade vermag en dat ze de enige Weg is tot het behoud.

Opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde. Hoe schoner de woorden, zegt de apostel, hoe leger wordt het kruis van Christus. Maar dit moet verkondigd worden: verloren gaan in uzelve en behouden worden in Jezus Christus alleen.

God zal toch de wijsheid der wijzen doen vergaan en het verstand der verstandigen teniet maken. De apostel vraagt: “Waar is de wijze? Waar is de Schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid der wereld niet dwaas gemaakt!” Jazeker heeft God de wijsheid dezer wereld dwaas gemaakt. Want zie de vreugde van een gered kind van God. Ze kunnen misschien wel ergens in een tent wonen, of in een bouwval zitten. Ze kunnen arm zijn naar het lichaam en naar het vlees. Ze kunnen onder de vuistslagen zijn van de duivel. Ze kunnen alle mogelijke verdriet en ellende mee moeten maken. En weet je wat ze zeggen? Je zou met je natuurlijk verstand zeggen: “Dat is de grootste dwaasheid die er is”. Weet je wat ze zeggen? “Ik wil voor geen goud ruilen met degene die het in de wereld het allerbeste heeft. Ik wil voor geen goud ruilen, want de schat die ik bezitten mag, die zal tijd en eeuwigheid verduren”.

De wijsheid Gods heeft de wijsheid der mensen tot dwaasheid gemaakt. O ja, zo predikt de apostel aan de Korintiërs. Zo moet het ons gepredikt worden. Wij prediken Christus de Gekruisigde.

Daar valt het grote onderscheid, beste vrienden. Daar heb je nog een kenmerk. Daar heb je nog een zaak waar je het weten kunt, het toetsen kunt in je leven.

Hier staat in het 23^e vers: “Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde”. En dan komt het: “De Joden wel een ergernis en de Grieken een dwaasheid”. De Joden die met hun eigen werken God wensen te behagen, die ergeren zich aan het kruis van Christus, want ze

weigeren door een Ander verlost te worden. Die wensen niet uit genade zalig gemaakt te worden.

En de Grieken is het een dwaasheid. Die zeggen: "Zie Hem sterven aan dat kruis, en moet Hij je Levensvorst zijn?" Dat is het ongeloof dat in ons allen huist. Hier wordt de natuurlijke mens getekend in Jood en Griek. Want dit is het kenmerk van de natuurlijke mens, dat hij altijd zou zoeken om de Heere Jezus buiten de deur te houden. Ja, altijd. Het is eigenlijk gewoon verschrikkelijk hoe het er met ons voor staat. Maar de apostel zegt: "Doch wij prediken Christus de Gekruisigde". En uit al die mensen die dat kruis van Christus verachten, worden ze gehaald en op die hoop gelegd van het geroepen zijn, en wordt er een behoefte, een begeerte wakker gemaakt naar dat kruis van Christus, naar de verzoening die in Christus is. Er wordt een uitzien geboren naar de Heere der heirscharen alleen, om in Hem opgetrokken te zijn.

En dat heeft nu alles te maken met het ware zaligmakende geloof.

Zondag 23 altijd in relatie tot Zondag 7. Nooit vergeten. Zondag 7, daar ligt het in de dop, en het wordt in Zondag 23 uitgewerkt, nader verklaard. Die twee hebben alles met elkaar te maken. En tussen Zondag 7 en Zondag 23 wordt uitgelegd wat de inhoud is van het ware zaligmakende geloof. Maar ja, wat je in de dop hebt, dat heb je volkomen. Zo is het toch?!

Laten we eerst eens zien of we het geloof van Zondag 7 deelachtig zijn? Worden dan alle mensen wederom door Christus zalig, gelijk zij door Adam zijn veroordeeld geworden? Neen zij, maar alleen degenen die Hem door een waar geloof worden ingelijfd en al Zijn weldaden aannemen.

Wat is een waar geloof? Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd wat ons God in Zijn Woord geopenbaard heeft, maar ook een vast vertrouwen hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdiensten van Christus wil.

Beste vrienden, wat is een waar geloof? Hebt u een waar geloof? Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis. Ja, als ik het u zou vragen, dan denk ik wel dat we het allemaal zouden zeggen: "Ik geloof dat dat Woord van God de waarheid is, van koft tot koft. Ik geloof dat wat in dat Woord staat opgetekend, dat dat nu inderdaad Gods Woord is". Dat geloven wij met elkaar. Historiële kennis van het Woord des Heeren. Maar nu dit, en dat gaat een stap verder. Dat gaat niet meer over het hoofd, maar dat gaat over het

hart. Niet alleen een stellig weten of kennis, maar ook een vast vertrouwen.

Vertrouwt u God? Vertrouwt u Gods Woord? Hangt u aan de Heere? Weet u, dat kan alleen als de Heere Zich in uw leven niet onbetuigd heeft gelaten. Waarom vertrouwt een kind zijn vader en moeder? Omdat het heeft meegemaakt dat vader en moeder te vertrouwen zijn. Daarom! En dat is het nu precies wat de Catechismus ons afvraagt in deze middag. Heeft de Heere in uw leven betoond dat Hij temidden van heel uw onbetrouwbaarheid en leugenachtigheid de betrouwbare God is? Bent u al eens een keer op Hem geworpen? Is Hij het al eens een keer voor u geworden, Die het één en het al is? God alles en wij niets. Waar dit staat “een vast vertrouwen”, daar ben je gestorven aan jezelf, en daar ben je in het leven gehaald met God. Dat is de zaak. Dan wil ik best toegeven, dat zou kunnen, dat je van je zaligheid niet ten volle verzekerd bent. Dan wil ik best erkennen dat de rechtvaardigmaking nog een zaak is die nog in de mist ligt voor je. Dat kan. Maar dit: Gods Woord is de waarheid en God zal Zijn Woord nakomen. En ik ben ingetrokken in dat Woord, en in mijzelf lig ik verloren onder dat Woord, en er is alleen behoudenis in Christus Jezus de Heere, en God is die God Die de zaligheid schenken wil en zal.

Kijk, we hebben het gezongen: “Wacht op de Heere, wacht op de Heere, houdt moed, Hij is getrouw, de Bron van alle goed”. Dat! Ben je zo’n mens geworden, die is stilgezet om op de Heere te wachten, het alleen van Hem te verwachten, al je hoop en verwachting van de zaligheid alleen van Boven? Dat! Lig je dagelijks aan de troon van de Goddelijke genade om toegepast te krijgen wat niet gemist kan worden op weg en reis naar de eeuwigheid? Ben je eerlijk gemaakt voor het aangezicht Gods en heb je de optelsom moeten maken waar je nog allemaal buiten staat? Ben je een mens die alles mist en die met heel zijn gemis niet weg kan blijven bij de Heere der heerscharen, omdat Hij te vertrouwen, omdat Hij het alleen maar is Die het goed kan maken in het leven? Hij is die God Die Zijn Woord getrouw handhaaft. Hij is die God Die het geloof in het hart werkt. Hij is die God Die door de bediening van Woord en Geest de zaken toepast die ge kennen moet.

Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft? En “dit alles” wat in vraag 59 gevraagd wordt, dat kunnen we samenvatten in dit: dat gij dit alles ‘aangaande Christus’ gelooft. Daar hebt u weer dat kenmerk. Dat hebben we u in 1 Korinthe 1 ook al een beetje geprobeerd te vertellen. Dat is dat ware zalmakende geloof, waar Zondag 7 al op wijst. Dan wordt er een uitzien geboren naar de Heere Jezus Christus alleen. Dan gaat de zaak zich toespitsen. Het gaat om één

Persoon lopen. Het gaat niet meer om het allerlei. Maar Zijn bloed alleen reinigt van alle zonden.

Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft? Zo wordt er gevraagd. Hier wordt dus de gelovige uit Zondag 7 aangesproken die een kennis heeft en een vertrouwen heeft, die geheel op de Behouder geworpen is als een verloren zondaar, en die om Jezus wil profijt mag trekken, voor tijd en eeuwigheid, uit God, de levende God alleen.

Maar wat baat het 'u'? Dat is persoonlijk. Dan heb je persoonlijk met God van doen gekregen. In Zijn recht, ja, en ook in Zijn genade.

Wat baat het u 'nu'? Wanneer is dat? Dat nu. Weet je wanneer dat is? Als God in het dodelijkst tijdsgewricht je ziel heeft willen redden en je tranen heeft willen drogen. Als God je, terwijl je aan het zinken was in die bodemloze put, heeft opgehaald en je Christus voor de ogen geschilderd heeft.

Wat baat het u 'nu'? Als het uur der minne is aangebroken, als de eeuwigheid in de tijd is ingetreden, als God Zijn lieflijk aangezicht getoond heeft, als het bloed van de Middelaar is toegepast aan je arme hart.

Wat baat het u 'nu' dat gij dit alles gelooft? Want reken er goed op, mensen, als de gerechtigheid van Christus wordt toegepast in je eigen ongerechtigheid, als het licht van God gaat schijnen in je eigen zwartheid, als in de nacht van je ziel de Zonne der gerechtigheid op gaat in je hart, dan, dan is het geloof in de beoefening. Hoe komt dat? Weet je wat geloven is? Geloven is aan God hangen. Dat is die God Die Zich niet onbetuigd heeft gelaten in je leven. Dan kun je toch nergens anders meer naar toe! Of wel? Als de Heere je wat te smaken gegeven heeft in je leven, waar dreef dat nu naar uit? Kijk dat eens na in je leven! Waar heeft dat nu naar uit gedreven? Dat drijft toch altijd uit naar Hem! Of niet? Want het werk van God, dat keert toch altijd tot Hem weer! Als de Heere je in je leven wat te smaken gegeven heeft, dan komt Hem daar voor de lof en de dank toe. Hem alleen.

Wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft? Ja, reken er op dat je dan alles gelooft. Dat hele Woord. En dan dat hele Woord in zijn bevindelijke waarheid. Als een verloren zondaar rusten aan het hart van God, omwille van de bloed- en kruisverdiensten van Christus.

Wat baat het u nu? Wat zijn de baten die ge er van hebt? Een baat is een positief saldo. Daar kun je wat mee doen. Daar heb je wat aan. En dat is ook zoiets wonderlijks trouwens. Dat valt me nu op. Dat je schuld had, dus je stond in de min, in het rood. En God neemt de schuld weg en Die geeft baten. Die geeft een positief saldo. De Heere geeft het tegenover gestelde van wat we verdienen.

Wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft? Dat ik in Christus... Zie je dat? In Christus. Er staat niet dat ik voor God rechtvaardig ben, omdat ik Jezus heb aangenomen, of omdat de Heere wat in mijn leven gedaan heeft. Nee, dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben. Dat is een staat. Ben! Dat is een blijvende staat. Maar weet je wat het is? Als het geloof in de beoefening is, dan is deze bate er. Dan zie ik het als het ware, met het oog des geloofs, dat ik in Christus ben opgeborgen en in Hem voor God rechtvaardig ben. Moet je nagaan, die eerst onrechtvaardig was, die is nu rechtvaardig. En dat woordje "ben" geeft aan dat het een blijvende staat is tot in alle eeuwigheid toe. Al moet je ook sterven met de nachtschuit. Dat is een staat tot in alle eeuwigheid toe. Want er staat ook nog bij: "en een erfgenaam des eeuwigen levens". De baten van het geloof is vrede voor de tijd, rust in de tijd, rust in het welbehagen Gods in Christus. En dat is uitzicht op een toekomst van erfgenaam te zijn. Dat betekent dit: tot in alle eeuwigheid in de Goddelijke gemeenschap gehaald te worden.

Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft?

Ik wou u eens vragen: Gelooft u dat eigenlijk? Als ik het u op de man af, of op de vrouw af zou vragen. Bent u in Christus voor God rechtvaardig en bent u een erfgenaam des eeuwigen levens? Het kon weleens wezen dat je tegen me zeggen zou: "Man, dat is wel erg hoog. Daar moet je toch wel erg voor geleid zijn, om dat te kunnen zeggen". Weet je hoe hoog het is? Het is mijlenver boven ons uit geheven. Dat is waar. Want God maakt onze wijsheid toch teniet. Dat maakt Hij tot dwaasheid. Maar weet je hoe hoog het ook is? Zo hoog dat de diepst vernederde er bij kan. Zo hoog is het. Weet je hoe het komt dat ook in het leven van Gods volk deze zaak zo vaak troebel is? Weet je hoe dat komt? Omdat we te hoog leven. Omdat we niet laag genoeg liggen. Omdat we weggekropen zijn en weer wat geworden zijn. Weer wat gesteund op geloof of op bevinding misschien wel. Het is alles tekort voor de eeuwigheid. En dat is een kenmerk van het leven, dat de geestelijke mens het daar uiteindelijk ook niet in houden kan. Er zal iets anders moeten gebeuren. Dit zal vernieuwd, hernieuwd moeten worden. Want er is maar één rustgrond. Kijk, dat is het waar 60 op wijst. "Hoe zijt gij rechtvaardig voor God?" Daar vraagt eigenlijk de Catechismus: "Op welke wijze bent u dan rechtvaardig?" Of je kunt ook zeggen: Dat geloof dat gesteld of gevraagd wordt uit vraag 59, hoe gaat dat nu in de praktijk? Hoe ziet dat er nu uit?

Wel, hoe zijt gij rechtvaardig voor God? Wel, alleen door een waar geloof in Jezus Christus. Ja, zeg je, dat geloof ik van harte. Alleen door een waar geloof in Jezus Christus. Maar wie heeft nu zo'n ge-

loof? Kom je nog zulke mensen tegen? Of moet je zeggen: Als ik naar mezelf kijk, dan kan ik alleen maar klagen, dan heb ik ook alleen maar stof tot klagen.

Zie eens even hier, hoe de Catechismus dat zuiver Schriftuurlijk uitlegt. Alleen door een waar geloof in Jezus Christus. Alzo dat... Nu gaat de Catechismus naar de praktijk van het leven. Daar moet je nu je ziel maar aan toetsen, je hart.

Wat dunkt u van uzelve? Dat is eigenlijk de eerste vraag die hier door de Catechismus gesteld wordt. Alzo dat, al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt.

Leef je dagelijks onder een beschuldigend geweten? Houd je het niet vol om rechtvaardig voor God te leven? Ben je alleen maar schuld met schuld aan het vermeerderen? En spreekt dan je geweten tot je? "Verkeerd gedaan. Tekort. Verkeerd gedaan".

Alzo dat, al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt, dat ik tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden heb. Als je geweten gaat afsteken naar de diepte, en als je daar geconfronteerd wordt in het dagelijks leven met een dief, of met een hoereerder, dat door de krachtige werking van de Heilige Geest het vuile van je bestaan je geopenbaard wordt, en dat je er achter komt dat je al die vuilheid in je ziel omdraagt. Dat dat het is waar heel je gemoed naar heen streeft. Dat dat het is wat je verlangt en begeert. Dat je geweten je toont dat heel je leven een walging is voor God. Dat je na ontvangen genade geen van Zijn geboden gehouden hebt, nee, zelfs zwaarlijk daar tegen gezondigd hebt. Dat al is het in het hart gebeurd, dat je openbaar komt als een mens die in alles overtreedt. Ben je er achter gekomen in de praktijk van het geloofsleven... Zo zeg ik het maar bewust hoor. In de praktijk van het geloofsleven, dat je zo vaak gebonden ligt in die kluisters van dood en duivel. Dat je een mens bent die alleen maar kunt zondigen. En heb je daar nu last van? Klaagt je geweten je aan, dat je een overtreder bent? Kun je het niet meer volhouden, dat je er een beetje saus over heen giet: "Nou ja, om Jezus wil zijn al die zonden vergeven". Kun je het niet meer volhouden dat je jezelf moed in praat: "God is toch liefde! Toe maar, waar maken we ons druk om?" Kun je het niet meer volhouden, maar heb je een aanklagend geweten? Weet je wat het is? Als je in de rechtszaal zit en er is een aanklager, dan heeft die aanklager maar één doel voor ogen. Dat is dat je gestraft wordt. Dat is dat je de gevangenis in draait. Nou, en dat doet je geweten ook. Je bent strafwaardig voor God. Ben je er achter gekomen dat je een mens blijft die strafwaardig is voor God?

Alzo dat al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt. Tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden.

Toen ben je je misschien wel gaan opknappen en toen heb je het geprobeerd anders te doen. Luther is naar een klooster gevlucht. En weet je waar hij achter kwam toen hij in het klooster zat? Dat hij zijn hart had mee gebracht. Daar kwam hij achter in het klooster. Nou, daar is de Catechismus ook achter gekomen. “En nog steeds tot alle boosheid geneigd ben”. Moet je eens kijken wat voor een mens daar geopenbaard wordt. Dat is een mens, die kan naast Petrus, de loochenaar, gaan zitten. Die kan daar niet meer bovenuit komen. Dat is een mens, die kan naast Rachab de hoer gaan zitten. Dat is een mens, die kan naast koning David gaan zitten in zijn overtreding met Bathséba, en in zijn doden van Uria. Dat is een mens die naast de grootste crimineel kan gaan zitten. Dat is een mens die door al de ongerechtigheid in de wereld op zichzelf wordt terug geworpen. Ik heb gedaan wat kwaad is in Uw oog.

Nee, daar hoeven we onze rechtvaardigheid voor God niet in te zoeken. Maar al die ongerechtigheid van ons bestaan werkt in de gelovige niet anders uit dan dat daar een hijgen geboren wordt, een al sterker en sterker hijgen naar God en Zijn genadige bediening.

Hoe zijt gij rechtvaardig voor God? Als God het ware geloof in het hart uitstort. Als God het kruis van Christus hoog opricht in je ziel. Als God je Hem laat zien en het bloed der verzoening mag druppen in je hart. Als je gereinigd en gewassen bent in de gerechtigheid van Christus alleen. Als je overtrokken bent met Zijn witte kleed, zonder vlek en zonder rimpel, voor het aangezicht des Vaders. Als dat in de beoefening is door de kracht van de Heilige Geest.

Weet je wat een mens dan gaat leren? Dat je naar jezelf kijkt en alleen maar zwartheid tegen komt. Maar dan wordt het oog geslagen buiten jezelf op God in Christus. Dat is de taal van het ware geloof. Dat is dat woordje “nochtans”.

Al is het dat ik van alle kanten aangeklaagd wordt, vanbinnen. Dan zeggen de burens misschien wel: “Dat is een keurige man en dat is een keurige vrouw”. Maar die aanklager zit vanbinnen. Dat is je eigen geweten, dat je blijvend aanklaagt. En God zegt: “Nochtans”. God zegt: “Nee, dat staat Mij niet in de weg”. God zegt: “Nee, dat verhindert Mij niet, juist niet”. Want hoe vuiler de zondaar, hoe dierbaarder het bloed van Christus. Is het niet? Hoe zwarter het hart van de mens, hoe schitterender zal Gods werk blinken als het is wit gemaakt.

Nochtans God...

Zonder enige verdienste mijnerzijds.

Het enige wat ik verdiend heb is straf. Het enige wat ik mee weet te brengen is schuld. Als God een nagelschrapsel van mij zou eisen en vorderen, het is een verloren zaak. Is het niet? En hier staat: “Zon-

der enige verdienste mijnerzijds". Je hoeft niets mee te brengen, nee. Weet je wat hier staat? Je mág helemaal niets mee brengen. Dat mág helemaal niet. Het enige wat je mee brengt is schuld. En nee, niet meer zoeken het op te knappen. Want hier staat: "Uit louter genade". Weet je wat dat is, dat woordje "louter"? Dat is puur. Dat is net zo zuiver als het meest zuivere goud. Uit louter genade. Pure genade. Dat is een onzuiver en een onpuur mens, die wordt bekleed met zuivere, loutere genade. Want dat geeft God uit vrije beweging. Dat is het vrije van Zijn welbehagen, dat Hij omziet naar zo'n stuk zondevuil, naar zo'n stuk wrakhout. Dat Hij om-ziet uit genade, uit pure genade. Dat zijn de rommelende ingewanden van Gods barmhartigheid. Wat heeft Hem nu bewogen om naar die hoop te kijken, die daar geroepen zijn en die daar op de vuilnisbelt terecht gekomen zijn? Wat heeft Hem bewogen? Dat is loutere genade. Weet je wat dat ook zeggen wil? Dat is onbegrijpelijke genade. Wie kan dat nu vatten? Is dat weleens een wonder voor je geweest, mensen? Dat op het allerongedachtst, toen je er niet meer op kon rekenen, God naar je omgekeken heeft. Daar waar je de dood en het sterven verdiend had, Hij het leven je bereid heeft. Is louter genade al weleens een woord geworden wat God verheerlijkt heeft in je ziel? Hoe heeft God dat verheerlijkt dan? Wel zo: mij, de volkomen genoegdoening... Kijk, dat is het eigenlijk. Als ik in de gevangenis zit en ik moet 100.000 betalen om los te komen, maar ik heb geen stuiver, dan moet ik mijn levenlang in de gevangenis blijven. Totdat de cipier mij komt halen. Er is betaald, man. Die komt niet vertellen: "Er is bijna betaald, kun je er nog 50 bij doen? Dan is het voor elkaar". Nee, er is betaald, je mag gaan, je bent vrij.

De volkomen genoegdoening. Christus heeft genoeg gedaan. Daar wordt al dat volk op geworpen. Ja, in ingetrokken eigenlijk. Met al d'r onvolkomenheid, met al d'r ongenoegelijkheid. De volkomen genoegdoening. Gerechtigheid. Christus heeft het kromme van mijn bestaan recht gemaakt voor God. En heiligheid. Christus heeft die onheilige, walgelijke zondaar tot een heilige gemaakt voor Zijn Vader. Hoe kan dat nu? Wel, door schenking en door toerekening. God geeft wat Christus verworven heeft en God ziet de Kerk in wat Christus verworven heeft. Dat is schenken en toerekenen. Dan kan de Kerk zeggen..., heb je dat weleens meegemaakt, mensen, dat je huppelde van zielevreugd? Dat je je schuld kwijt was. Dat er geen zonde meer was op een ogenblik tussen God en je ziel. Dat de vrede met God gesmaakt werd op het meest pure zoals het mogelijk is. Even als had ik nooit zonde gehad noch gedaan. Dat niet alleen. Als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht die Christus voor mij volbracht heeft. Weet je wat dat is? God ziet de Kerk in Christus aan

alsof ze nooit gevallen was, alsof ze altijd gehoorzaam geweest was, alsof ze in heel d'r bestaan God verheerlijkt had.

Hoe is het mogelijk? Je zegt: "Dat kan ik niet geloven, dat dat voor mij is". En toch eindigt dit antwoord met dit: "In zoverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem". Weet je wat dat is? Als je van alle eigen heiligheid en rechtvaardigheid voor God bent afgeslagen. Als je met al je vuilheid, ook na ontvangen genade, alleen op Hem geworpen bent en als je aan Zijn voeten grote troost en vrede beleven mag.

Als er staat: "In zoverre ik zulk een weldaad met een gelovig hart aanneem". Dan is dat niet zelf geloof maken en zelf iets pakken, maar het is bittere noodzaak, dat God in de puinhoop van je bestaan geloof schenkt en met de handen des geloofs laat aannemen de wondere werken die Christus volbracht heeft, die gereed liggen om rechtvaardig voor God te doen zijn.

Hoe zijt gij rechtvaardig voor God? Alleen door een waar geloof.

Nog een paar dingen van Kohlbrugge, dan gaan we zingen. Kohlbrugge zegt: "Het farizeïsme en de dode godsdienst hebben een verdrag met de duivel. Want de duivel fluistert ons in: "Je moet dit doen en dat laten. Je moet de wet houden. Die kunnen het best met elkaar vinden", zegt Kohlbrugge, "en die zullen straks ook in alle eeuwigheid met elkaar verdwijnen. Maar het ware zaligmakende geloof", zegt hij, "dat gaat dwars tegen ons eigen gemoed in. Het ware zaligmakende geloof is een gave Gods. Dat is een wonderwerk des Heeren". Want, mensen, als je dit met je verstand gaat bekijken, dan zeg je: "Het kan nooit". Maar de vraag is anders. Zegt je hart "amen"? Dat is het. Zegt je hart "amen" op de veroordeling over eigen leven die klinkt? En over de vrij spraak in Christus die omschreven wordt? Zegt je hart "amen"? Ben je als een verloren zondaar die rust gevonden heeft aan het hart van God om Jezus wil? Dat is het. Dat is de rechtvaardigheid die voor God bestaan kan, en niets anders. Daar gaat de Catechismus nog over verder.

Maar laten we eerst zingen van Psalm 1 het 4^e vers.

*De HEER' toch slaat der mensen wegen ga,
En wendt alom het oog van Zijn genâ
Op zulken, die, oprecht en rein van zeden,
Met vasten gang het pad der deugd betreden;
God kent hun weg, die eeuwig zal bestaan,
Maar 't heilloos spoor der bozen zal vergaan.*

Het zou kunnen zijn dat er toch een mens een gedachte heeft. Dat je gedacht heeft: "Het zal toch op geloof aan komen". En dat je gedacht heeft: "Het geloof zal je behouden". In een bepaald opzicht is dat ook zo. Maar wel zuiver. Waarom zegt gij dat gij alleen door het geloof rechtvaardig zijt? Niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs Gode aangenaam ben.

Kijk, anders hadden we de kerk moeten verlaten met de gedachte: "Nou ja, we moeten dan maar zien dat we zoveel mogelijk geloof verzamelen, en dat we het geloof dan zouden gebruiken als de werken der wet. Wie het meeste geloof heeft verzameld, die heeft de meeste kans om zalig te worden". Zoiets ofzo. Nee hoor, nee, niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs Gode aangenaam ben, maar daarom, dat alleen de genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus mijn gerechtigheid voor God is. En... Daar komt een Goddelijke bepaling voor de dag. En dat ik die niet anders dan alleen door het geloof aannemen en mij toe-eigenen kan.

Het behaagt God om door het geloof de wonderen van het genadeverbond thuis te bezorgen.

Maakt het u wat uit wat voor waterleiding u hebt? Als u maar water hebt, toch! Zit er waardigheid in die leiding? Nee. Maar die leiding krijgt zijn functie omdat het water er door stroomt. Zult ge niet zoeken de beste gelovige te zijn, ofzo! Zult ge het niet zoeken in het geloof zelf. Uw geloof zoeken op te poetsen en u daarmee behagelijk voor God te maken. Want hoe mooi je de waterleiding ook oppoetst, dat het koper prachtig glimt, als er geen druppel water door stroomt, is hij waardeloos. Maar al is het een roestige leiding, als er water door stroomt, dan heeft hij functie. Dat!

Waarom zegt gij dat gij alleen door het geloof rechtvaardig zijt? Omdat de Heere in de weg van geloof de rechtvaardigheid meedeelt en thuis bezorgt, de baten van het geloof toepast. Het behaagt God om de weg van het geloof de gelovige te laten zeggen..., want het geloof doet de blik slaan op God, ...dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben en een erfgenaam des eeuwigen levens.

Het ligt niet aan het kanaal. Het ligt aan wat God door het kanaal van het geloof schenkt. De ware gelovige is een mens die wacht op God.

Niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs Gode aangenaam ben. Welnee. Want zelfs onze beste werken zijn met zonden bevlekt. Zelfs ons geloof moet ons veroordelen? En zelfs verdoemen. Maar daarom dat alleen de genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus mijn gerechtigheid voor God is. Alleen door het ware zaligmakende geloof leer ik "amen" te zeggen op dat wat Christus verwierf aan Golgotha's kruis. Alleen door het geloof leer ik

dat Christus mijn Gerechtigheid voor God is. Ik kan die niet anders dan door het geloof aannemen en mij toe-eigenen, staat er. Dat is buigen en “ja” zeggen. Weet u wat dat is, door het geloof zich aannemen en toe-eigenen? Kohlbrugge zegt: “Dat is “ja” zeggen op Gods Woord met een schreeuw van blijdschap en benauwdheid. Nood en vreugde”. “Dat is “ja” zeggen op Gods vraag”, zegt Kohlbrugge, “heb Ik in uw plaats en voor u in Christus alles tot stand gebracht?” Dat is “ja” zeggen op het feit dat aan het kruis alles is voldaan, dat aan Gods recht is genoeg gedaan en dat Gods wet is vervuld.

En dan die vraag: “Is uw dood, zonde en vloek weggenomen door uw Borg, Jezus Christus?” Dat vraagt Kohlbrugge naar aanleiding van deze Zondag. Of dat uw leven is, dat uw dood, zonde en vloek weggenomen is door uw Borg Jezus Christus?

Wat is dus een waar geloof? Dat is “amen” zeggen op Gods Woord. Dat God buiten ons en zonder ons... Zie je dat? Buiten ons en zonder ons. Dat betekent ook dat wij er met onze vieze vingers af moeten blijven hoor.

De zaligheid in Christus heeft vastgesteld. Dit is een waar geloof, dat u God houdt voor een eerlijk Man, zegt Kohlbrugge. Zich verlaten op Zijn Woord en beloften. Zich verlaten op het Lam, op Hem alleen, en in Hem zien, en Christus zichzelf toevertrouwen. Dat is een waar geloof. Dat Hij uw Borg en Middelaar van het verbond is. Uw volkomen verlossing, zegt Kohlbrugge. Dat is een waar geloof. En rechtvaardigmaking, heiligmaking en heerlijkmaking op Hem alleen te betrouwen. Het van Hem alleen te verwachten. Jazeker, dat is in jezelf niets te wezen en alles te hebben in de Ander. Dat zegt de apostel ook al in de Korinthebrief. Want het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat hij de wijzen beschamen zou. En het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke beschamen zou; en het onedele der wereld, want het verachtte heeft God uitverkoren. En samengevat is het zo: “En hetgeen niets is”. Niet “was”, maar “is”. Blijvend. Niet is. Opdat Hij hetgeen iets is teniet zou maken. Opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

Als uw geloof u waardigheid geeft, dan is het uw vlees dat roemt voor Hem. Nee, nee, in uw geloof geen waardigheid. Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid voor God en Rechtvaardigheid en Heiligmaking en Verlossing.

Uit Hem... Dus dat is van de Hemel af gekomen, ingetrokken in Gods plan. ...zijt gij in Christus Jezus overgegaan in de ware Wijnstok, ingepakt als het ware in de gerechtigheid van de Heere Jezus Christus, opdat het zij, gelijk geschreven is: “Die roemt, roeme in de Heere”.

O ja, opdat het zij: "Die roemt, roeme in de Heere". Dat is eigenlijk Zondag 23. Daar houdt een verloren mens Christus over. Daar mist die mens alle roem aan zichzelf. En daar wordt God alleen verheerlijkt. Zondag 23 is eigenlijk de voorzang op: "Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed". Weet je wat hier doorheen klinkt? Dat is dit: "Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen". Amen zeggen op het wondere werk des Heeren. Dat is God voor een eerlijk Man houden en jezelf voor een leugenaar wegzetten. Maar het voor Zijn aangezicht en aan Zijn voeten beleven, dat God genade heeft voor de grootste der zondaren. Hier kan een mens zich niet meer verheffen, in Zondag 23, en God gaan we verheffen. Dat is het. Uit het stof, uit het slijk op de hoogte gezet, de geloofshoogte van de gemeenschap met God in Christus.

Hier in Zondag 23 belijdt de Kerk in d'r zwarteheid een knik gekregen te hebben van de hemelse Vader. Hier is het het volk van God dat jubelt, jubelt en juicht vanwege het wonder dat God naar ze heeft omgezien. Altijd om Jezus wil. Misschien eindig je je gebeden ook wel zo: om Jezus wil. Maar dit is het wat die woordjes nu inhoudt "om Jezus wil", Gij hebt ons Gode gekocht met uw bloed. O mensen, dat wij dat zouden mogen kennen en verstaan. Dan wordt de vrede in het hart gesmaakt, al is het oorlog van binnen. O ja, dat oude en dat nieuwe dat strijdt tegen elkander. Maar dan wordt de vrede met God in het hart gesmaakt, omdat God vrede maakt, naar Zijn soevereine welbehagen. Opdat Hij de eer zou krijgen, onze zielen de zaligheid zouden smaken en opdat straks dat volk zal worden ingehaald in de hemelse gewesten, om de Heere eeuwig te loven en te danken. Waar geloof over zal gaan in aanschouwen. Hem te mogen zien in Wie wij geloofd hebben. Ja, dat zal de eeuwige zaligheid uitmaken.

Geve God dat wij er deelgenoot van mogen zijn.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 35 : 13

*Laat vromen, juichend t' allen tijd,
Om mijn gerechtigheid verblijd,
Dien lust, dien ijver nooit bedwingen;
Maar zeggen, onder 't vrolijk zingen:
"Verheerlijkt zij de hoogste God;
Hij schenkt Zijn knecht een vreedzaam lot."*

*Dan meldt mijn tong, met diep ontzag,
Uw recht, Uw lof den gansen dag.*

Zegenbede.